

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/257/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612215472
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1612215472.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS, a.s. so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpená advokátom JUDr. Alanom Strelákom, AK so sídlom Na Vŕšku 12, Bratislava, proti odporcovi: V. o zaplatenie 491,38 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 146,38 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 146,38 Eur od 26.10.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa zamietla.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Dňa 21.12.2012 doručil navrhovateľ súdu návrh na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 491,38 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 491,38 Eur od 26.10.2010 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 26,54 Eur za každý mesiac omeškania začínajúc mesiacom október 2010 až do zaplatenia a náhrady trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 15.03.2010 bola medzi navrhovateľom a odporcom uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX. Podľa zmluvy o úvere poskytol navrhovateľ odporcovi čiastku 500,- Eur za poplatok za správu úveru vo výške 345,- Eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku 845,- Eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to vo výške po 65,- Eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil odporca podpisom zmluvy. Odporca ku dňu spísania návrhu uhradil 353,62 Eur, pričom posledná suma 10,- Eur bola uhradená dňa 18.03.2011. Vzhľadom na to, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ v pred žalobnej upomienke zo dňa 13.09.2010 upozornil odporcu na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 28.10.2010 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 25.10.2010. Po zosplatnení záväzku odporca uhradil ešte sumu 85,- €. Ku dňu vypracovania návrhu bola dlžná čiastka v sume 491,38 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplátou v celkovej sume 845,- Eur a čiastkou vo výške 353,62 Eur, ktorá bola uhradená odporcom. V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, sa odporca zaviazal uhradiť v prípade porušenia ustanovení zmluvy o úvere zmluvnú pokutu vo výške mesačného poplatku za správu úveru a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia istiny vrátane poplatku za správu úveru. Navrhovateľ si teda uplatnil aj zmluvnú pokutu vo

výške 26,54 Eur (345,- Eur/13=26,54 Eur) za každý mesiac omeškania začínajúc od októbra 2010 do zaplatenia. Nárok na úrok z omeškania si navrhovateľ uplatnil s poukazom na § 3a ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Odporca sa k návrhu navrhovateľa uviedol, že prvú pôžičku riadne splatil a pri druhej pôžičke mal finančné problémy, ale mal záujem platiť v splátkach. Ďalej uviedol, že sa skontaktoval so spoločnosťou, ktorá mu uviedla, že zašle za ním obchodného zástupcu, avšak nikto neprišiel. Svoj dlh má záujme zaplatiť bez navýšenia úrokov a splátkach. Odporca požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Súd rozhodol uznesením č. k. 6C/257/2014-45 a odporcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 22.01.2016.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 21.12.2012, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.03.2010 vrátane obchodných podmienok, pred žalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 13.09.2010, poštovým podacím hárkom č.l. 6, oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 28.10.2010, poštovým podacím hárkom č.l. 8, vyjadrením odporcu ako aj ostatným obsahom spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav.

Predmetom konania je návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 491,38 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 491,38 Eur od 26.10.2010 do zaplatenia, zmluvnej pokuty 26,54 Eur za každý mesiac omeškania počnúc mesiacom október 2010 až do zaplatenia.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.03.2010 súd zistil, že navrhovateľ poskytol odporcovi čiastku 500,- Eur za poplatok za správu úveru (zahrňuje odplatu a úrok) vo výške 345,- Eur. Zmluvou sa odporca zaviazal celkovú čiastku 845,- Eur uhradiť v 13 mesačných splátkach po 65,- Eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol navrhovateľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Priemerná RPMN bola 48,66 %. Odporca ku dňu spísania návrhu uhradil 353,62 Eur, pričom posledná suma 10,- Eur bola uhradená dňa 18.03.2011. Navrhovateľ okrem zmluvy o úvere k svojim tvrdeniam nedoložil žiadne hodnoverné listinné dôkazy.

V pred žalobnej upomienke zo dňa 13.09.2010 upozornil navrhovateľ odporcu na možnosť uplatnenia práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 28.10.2010 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 25.10.2010. Po zosplatnení záväzku navrhovateľ uviedol, že odporca uhradil ešte sumu 10,- Eur. Ku dňu vypracovania návrhu bola dlžná čiastka v sume 491,38 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s poplatkom v celkovej sume 845,- Eur a čiastkou vo výške 353,62 Eur, ktorá bola uhradená odporcom.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 OBZ za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom od 01.01.2008 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

Podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 a 4 zákona č. 258/2001 Z. z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je len čiastočne dôvodný.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania odporcu), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (1%) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 544 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť a primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 15.03.2010 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 500,- Eur za poplatok za správu úveru vo výške 345,- Eur. Odporca sa zaviazal vrátiť uvedený úver s príslušenstvom v 13 mesačných splátkach po 65,- €, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná PRMN bola v zmluve uvedená vo výške 48,66%. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v bode 1. Obchodných podmienok a predstavovala 206,73 % na 13 mesiacov. Odporca zaplatil navrhovateľovi z poskytnutého úveru sumu 353,62 Eur, s plnením ostatných dohodnutých mesačných splátok sa odporca dostal do omeškania. Doručovanie oznámenia o zosplatení záväzku zo zmluvy o úvere odporcovi navrhovateľ súdu preukázal.

Predmetom konania bol záväzok odporcu, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Pre právnu kvalifikáciu a právny režim zmluvy o úvere je zároveň smerodajný

zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Po preskúmaní spornej zmluvy o úvere zo dňa 15.03.2010 súd zistil, že táto neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z., t. j. neobsahuje konkrétny dátum splatnosti poslednej splátky úveru. Táto zákonná požiadavka nie je obsiahnutá v ustanoveniach čl. Obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvou o úvere. Podľa obchodných podmienok navrhovateľa sa konečnou splatnosťou rozumie pripísanie poslednej splátky na účet veriteľa alebo jej uhradenie do pokladne spoločnosti, pričom takéto ustanovenie nevyjadruje, kedy konkrétne nastane konečná splatnosť úveru, ale len, kedy sa úver považuje za splatený. Ak by takéto znenie bolo vyjadrením konečnej splatnosti úveru, bolo by ho potrebné kvalifikovať ako neurčité a nezrozumiteľné, pretože konečná splatnosť by podľa tohto ustanovenia mohla nastať kedykoľvek, v závislosti od vôle dlžníka, kedy zaplatí poslednú splátku úveru. Zmluva o úvere ďalej neobsahuje ani určitý údaj o ročnej úrokovej sadzbe podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z., resp., keď v dvoch rôznych ustanoveniach zmluvy je úrok vyjadrený rozdielne, keď v Zmluve o úvere je úrok vyjadrený vo výške 20% z istiny úveru za celú dobu splácania úveru a v článku 1 Obchodných podmienok je uvedená ročná úroková sadzba 20% ročne z istiny za každý rok splácania úveru. Splatnosť úveru bola dojednaná na čas presahujúci jeden rok, keď potom úrok 20% z istiny, predstavuje iný úrok než 20% ročný úrok podľa článku 1 Obchodných podmienok. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, nakoľko táto nie je uvedená v časti, ktorá upravuje náklady spojené s čerpaním úveru a cenu úveru (v tejto časti zmluvy je uvedený iba údaj o priemernej RPMN), ale iba v obchodných podmienkach, preto súd údaj o RPMN považoval za v zmluve neuvedený. Pokiaľ bola v Obchodných podmienkach uvedená ročná percentuálna miera nákladov 206,73%, tak použitím zákonom stanoveného vzorca uvedený údaj o RPMN zjavne nezodpovedá skutočnosti a nie je vypočítaný v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nie skutočnej RPMN v zmluve o úvere nemožno považovať za splnenie zákonnej podmienky podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. Keďže zmluva o úvere neobsahovala údaj o konečnej splatnosti úveru, údaj o ročnej úrokovej sadzbe, RPMN, poskytnutý úver sa podľa § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 258/2001 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani odmeny za poskytnutie úveru, t.j. poplatok vo výške 345,- Eur. Keďže odporca zaplatil z poskytnutého úveru vo výške 500,- Eur časť vo výške 353,62 Eur, súd mu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 146,38 Eur (500,- Eur - 353,62 Eur). Odporca sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 26.10.2010, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 25.10.2010, a preto má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 1 percentuálny bod viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby 1 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % (8 + 1 %) ročne z priznanej dlžnej sumy 146,38 Eur odo dňa omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 26.10.2010 do zaplatenia.

Navrhovateľ si návrhom spolu s istinou s príslušenstvom uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 26,54 Eur za každý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom október 2010 až do zaplatenia. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty navrhovateľ odôvodnil tým, že odporca si nesplnil povinnosť riadne a včas uhradiť poskytnutý úver, keď z bodu 3 Obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zároveň zmluvnú pokutu. Keďže navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu z dojednania, ktoré bolo už v inom konaní (napr. konanie Okresného súdu Trnava - rozsudok č. k. 17C/100/2014 zo dňa 11.11.2014, právoplatný dňa 16.12.2014), vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd predmetné dojednanie nevyhlásil znovu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, len v tejto časti poukazuje na predmetný rozsudok súdu a v tejto časti nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu vo výške zmluvnú pokutu 26,54 Eur za každý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom október 2010 až do zaplatenia návrh ako uplatňovaný v rozpore so zákonom (§ 53a ods. 1 OZ), zamietol.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 146,38 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 26.10.2010 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi súd nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)